

rigtig med Pengene, thi det var der ikke Raad til. Jeg mener, at det var i særlig Grad ønskeligt, at vi ikke vare for knebne med at tage Penge i Brug til at skaffe Jord til flere Husmænd, end der vil kunne skaffes efter det Forslag, som den højtærede Landbrugsminister i Gaar forelagde. Jeg skal ikke komme ind paa at omtale dette Forslag nærmere ved denne Lejlighed, men kun sige, at jeg mener, at det er en af de Foranstaltninger, vi i særlig Grad maa tage Sigte paa. Jeg mener netop, at det er den Vej, vi skulle gaa, vi skulle have Jord til mange flere Husmænd.

Vi maa ogsaa huske, at hver Gang der bliver sat betydelige Byggeforetagender i Gang her inde i København eller i andre store Byer, har det til Følge, at der drager en hel Del fremmede Arbejdere ind til Byen. Dersom nu disse mange Arbejdere virkelig kunde blive lykkelige og glade, var Forholdet et andet, saa vilde jeg sige, at vi ikke maatte være bange for at bringe Ofre, thi det var noget værd, det kunde forslaa noget, om man kunde hjælpe fattige Mennesker i større Tal til at blive lykkelige og glade Mennesker. Men det er jo slet ikke Tilfældet. Arbejdernes Førere her i København, ogsaa de ærede Medlemmer, der nærmest betragtes som Førere for Arbejderne her i København, have foreholdt os den ene Gang efter den anden, ogsaa her i Rigsdagen, at Kaarene for de københavnske Arbejdere ere alt andet end lyse, og man har somme Tider brugt ganske anderledes stærke Udtryk. Det har jo ogsaa givet sig til Kende derved, at man den ene Gang efter den anden har forelagt Forslag om Bidrag af Statskassen til de arbejdsløse. Jeg mener netop, at det er en Fare at sætte mange og store Arbejder i Gang i en saadan Udstrækning som her, idet der er Fare for, at der derved drages flere Arbejdere her ind til København. Jeg mener, at det er rigtigt, at der virkelig tages fat paa offentlige Arbejder, som trænge til at blive fremmede, men jeg mener ganske vist, at der maa tages fat med Maadehold for ikke at faa den Arbejdsstyrke, der er for Haanden, forøget i uforholdsmæssig Grad. Nu er det jo nys vedtaget at opbygge Christiansborg Slot, og det Forslag, der foreligger her, vil jo ogsaa sætte overordentlig mange Mennesker i Arbejde.

Men hvis nu endelig Regeringen og Rigsdagen enes om at foretage en saadan Flytning, mener jeg i Mod sætning til det ærede Medlem for Københavns 6te Valg-

kreds (Hammerich), at den Pris, der er sat for Grundene, er lav, jeg drister mig endogsaa til at bruge Udtrykket urimelig lav. Den Kommission, der var nedsat i 1898, var jo kommen til det Resultat, at Grundene maatte vurderes til 50 Kr. pr. Kvadratalen for hele Arealet, hvorimod man i Motiverne til det foreliggende Lovforslag kun tænker sig 50 Kr. pr. Kvadratalen af de virkelige Byggegrunde, saaledes at altsaa Jorden til Gadeanlægene skulde gaa med i Købet. Jeg kan ikke se rettere, end at det er en overordentlig lav Pris. Men saa vil jeg endvidere bemærke i Anledning af, at der i Bilag B. staar anført, at der i alt frigøres Arealer for 14,489,300 Kr., at det dog ikke gerne skulde gaa os saaledes, som det gik den fattige Kone, der læste i sin Kogebog, at hun skulde tage saa og saa mange Æg og saa og saa meget Smør til en Kage, men ikke fandt nogen Anvisning paa, hvor hun skulde tage det fra, hvilket hun betragtede som en Ulempe. Jeg vilde sætte Pris paa, at man, hvis man gaar til at vedtage dette Forslag, virkelig skaffer Beviser for, hvor man kan hæve disse 14,489,300 Kr. Jeg anser i Virkeligheden Beløbet for at være for lavt, men man savner virkelige Garantier for dette Beløb, og jeg vil derfor tildele mig at anbefale det Udvalg, der bliver nedsat, at have i Erindring, at skal man bygge en ny Personbanegaard, maa man være klar over, at man gør klogt i at faa fastslaaet, hvortil disse Arealer kunne afhændes og afhændes saaledes, at de opstillede Krav virkelig kunne blive fyldstgjorte.

P. T. Nielsen: Det, der giver mig Anledning til at tage Ordet, er nærmest det, at jeg ønsker at rette et Spørgsmaal til det ærede Medlem fra Søndervinge (Rasmus Hansen). Det ærede Medlem talte i Gaar, og jeg tror, at de fleste af de ærede Medlemmer ere det ærede Medlem taknemmelige for den Oversigt, han da gav os, ikke alene over Forslaget, men ogsaa over Forslagets Forhistorie. I den Tale, som det ærede Medlem holdt i Gaar, sagde han blandt andet følgende, som jeg maaske med den højtærede Formands Tilladelse maa oplæse: „Men naar man vil se paa det Forslag, som foreligger her, tror jeg dog, at det maa indrømmes, at den Løsning, som her er foreslaaet, byder store og ret væsentlige Fordele i Forhold til tidligere Løsninger. Og desuden staar det saaledes for mig, at det slet ikke vil være umuligt, at der kunde foretages yderligere